

ଭାବିତାପରିକା

UNIVERSITY EXAMINATION — We have been noticing the University Matriculation Examination for the last few years and have come to the conclusion that the question papers set in Oriya Vernacular are much more difficult than those in Bengalee or Urdu. We do not understand why different passages should be set for Oriya and Bengalee students in the translation paper (1st paper of English Examination) and why the Oriya and Bengalee passages should not be the translation of one another. We draw the attention of the University authorities to the unequal nature of questions set for Oriya and Bengalee students.

The Jye is cast and the *ukase* given. The army, both commissioned and non-commissioned, is now open to the Indians without reserve. Bengalees, the much abused Bengalees, are now on the way to prove the metal they possess. Ere long they will show that they are not what others thought of them. They have already done so but they are on the way to prove the same to the hill. An upheaval is now going round the country. In Madras, Bombay, in the Punjab and in Bengal the recruitment of the young eligible students is on foot and some have already been enlisted. Following up the cue, cannot anything be done in Orissa? Are we to say that our young men, the students not excepted, are weak and effeminate as not to take advantage of a privilege so easily and readily offered and which, but for the war, would have taken another century to be vouchsafed, if at all. Even half a Company, if formed, would go a great way. We do not see our young men have caught the idea in all its importance and intensity fraught as it is with interests which will serve vitally the King-Emperor and his Empire. We do not find them to talk of it much less to think of it. Will not this *Ukase* of our King Emperor create a revolution in the general attitude and aspects of the Indians and not only improve, but pave the way for an advancement physically and morally which military training is this *mohammantra*? In one word we say, God, His Representative the King Emperor and the Empire of which he is the Lord, Indians ought to have been initiated with the "mohammantra" of God, King and country. The great French Revolution gave the initiative America followed it. Japan inculcated it. The Japanese know Japan and their Mikado the very emblems and therefore the incarnations. Germany the slave of "Kultur" which means the Kaiser and the Fatherland. The Indians ought to have been so "Kultared." Let that go. Now the time. The Empires need. What is the position of the *Utkalyan*? Are they to be characterized as slackers and shirkers or worse as cowards and bearers? We see no stir even among the student class. Can not an attempt be made to form an organization for enrolment of school and College students and outsiders also? Will not some of our *Fundas* and *Mogaibandi* chieftains come forward to help with their many resources in command? It is no use talking about the unification of all the Orissa speaking tracts. It is all bosh. The opportunity has come which, as Mrs. Ani Basant says, "Ishvara from time to time offers to a nation." Let our leaders make an effort combine and concentrate and the unification will come of its own accord. Let the Oriyas take the initiative from their brethren the Bengalees and try.

ଦିଲବର୍ଷାଜୀବୀ ପରିଶା—କଣ୍ଠରା ବିନ୍ଦୁ
ବିହୁଲପୁ ଦିଲବର୍ଷରେ ଏହି କେବେଳ
ରହିଥିଲୁ ଯତନା ପାଇଲା । ମହାଶୀର ରହିଲୁ
ନର୍ତ୍ତ କାମ କରୁଥାରମ୍ଭକୁଳେବଳ ପରିଶାବ୍ଲେ
ପୁଣ୍ୟ କର । ଦେହରେ ପରିଶା କିମ୍ବଦ୍ଵାରା
ଦେଇବର ତୁ ପରିଶାରେ ପରିଶା ଦେଇ ଥାବଳ
ତତ୍ତ୍ଵରେ କୁହକୁ ପ୍ରଭ୍ୟାନର୍ଥରେ ପରିଶା । ପରିଶାର
ରହେ ଏହି କାମ ମଧ୍ୟ ଏ ଦଶବରିନେ ଏହି
ଅନ୍ୟଦିନ ପ୍ରମାଣରେ ଦେଇଯାଇଲା । ପାଦଶାଖରେ
ପରିଶାର ଦାରୁ ପାଦରେ ପ୍ରଦାନ ହେଲା । ପରିଶାର
ରହେ ପରିଶାର ପଶୁ ଲାଗି ପରିଶାର
କୁହକୁ ପରିଶାର କାହିଁ ରଖି ପରିଶାର କୁହକୁ
ଛାପାଇଲା । ଦେହରେ ସମ୍ମାନକ ଦେଇଥିଲାକୁ
ଯେ ଦୂରଦଶ ଅନ୍ତର କୁହକୁ ପଶୁ ଓ ଘରର ଲୋକ
ଦେଇଥିଲା କୁହକୁ କାହା ସମ୍ମାନକୁ
ଦେଇ ଦେଇ ଅଧିକାରେ । ଏହାଦର ପାଠବଳକୁ
ପଦଗର୍ଭ ମେନେ କରିବେହିଁ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ
କରିଥିଲାନେ । ଏ ଏ ଶିଖ ଏମାତ୍ରକିମାନକିମାନ
ପରିଶାର ହିସେଠି ଏ ବିଦ୍ୟା, ପରିଶାର କରିବଳ
ଜାଗ ପରିଶାର ପଶୁ ପ୍ରକାଶିତ କେତକୁଳ
ପରିଶାରର କୁହକୁ ପରିଶାରର କୁହକୁ ପରିଶାର
ପରିଶାର ସମସ୍ତେ ଯବେହି କରିଅବସ୍ଥା । ଅନ୍ତେକି
ସମୟରେ ପ୍ରଶନ୍ତିକ ପ୍ରଶନ୍ତିକାର କରିବଳ
ଶୁଣିଥାଏଯାଏ ଏହି ଶାଖକୁଳେ ପ୍ରକାଶିତ
କେପାରାହି ।

—158—

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଗୋପନୀୟକର

“ଅଧିକ ଉକ୍ତିର ପେଣ୍ଟିକର୍ତ୍ତା
ବ୍ୟୋକ୍ତାପ୍ତ ଦୂରକେନ୍ତ୍ର, କମନ୍ତପ୍ତ ଓ ସ୍ମରତପ୍ତ”

ଅରୁଦ୍ଧ ବିବାହ କରିବ—ମାତ୍ରାର
ମାତ୍ରାର ବର୍ଜନ ମୋଟିବ ଅରୁଦ୍ଧ ପଦ୍ମ
ବାବ ମୋଟିବା ବର୍ଜନ ରହ ଅରୁଦ୍ଧମାନ
ବର୍ଜନ ଦେଇଅବୁନ୍ତି । ରେଣେ ଅଜ୍ଞାତ କୁଳକାଳ
ରତ୍ନପୁରବିଶ୍ଵ କମିଶ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵ
ଲକ୍ଷମେହଳ ପୁଣ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ କମିଶ କାଳିକ ଦ୍ୟାନ୍ତରବ କରିବୁ କରିବ ସହିତ କରିବ
ପ୍ରସର ପରେ ଏ ମନ୍ଦିରମୋହାର ପାଞ୍ଚମାନ
ତ ଶାରଦେଵର ରତ୍ନପତ୍ର କାମିଶ ଦୂର କରିବ
ପଟ୍ଟାମ୍ଭପୁରର ତୌଳିରତ୍ନ ରେଣ୍ଟ୍ସଦର୍ଶ
ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ପଞ୍ଜର ଦେଇପରେ ଦୁଇବି
ପରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇବ କାମିଶ କରିବ
କିନ୍ତୁ କାମେସୁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବନ୍ଦବାଧି । ସମ୍ବନ୍ଧ
କାମିଶରଙ୍କ ଏ ଦେଖି ଏ ଦେଇମୋହାର
ପରିଦେଶରକୁ ଏ ମାତ୍ର କେବେବି ଏ
କାମିଶର ଦେଇପରେ । ଧରି ବାଜି ।

21. *Leucosia* (Leucosia) *leucostoma* (Fabricius)

କୁନ୍ତକଷତି ଦ୍ୟାମୁଳ—ଥୁମ୍ବାଳ
ପାଠେର୍ଗଢ଼ ରେ କୁନ୍ତ ଯେ ଅମୁଳାଳ
ପିଣ୍ଡାଳ କ୍ଷାମେତିଲୁ କରେବେଳ କୁନ୍ତକାଳ
କାଳ କାଳ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ସୁର କରସ କାଳ

କୁରର ପଣ୍ଡିତୁର କୃଥରୁ ଭର୍ତ୍ତର କେତେବେଳେ
ବନରର ହେବିହନ୍ତି । କୁରର ବିଷୟ, କେବଳ
କୃଥର ହଥୀ କୁହେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲକ୍ଷାବ କାହା
କେ ସେହି କୁ କେବଳମାତ୍ର ପୁଣିଗୁପ୍ତରେ
ମାଥିରୁ ବେଗାତକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅବ୍ୟକ୍ତରୁ । ଏ
କେ ଉତ୍ସମ୍ବେଳ କାହିଁପରିବାର ଅବ୍ୟକ୍ତରେ ଯେବେଳେ
ପାଠ୍ୟରୁ । ବନ୍ଦିଲରଙ୍କ ପରାରେ ଏହିପରିବାର
ଅବ୍ୟକ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା । ଗତମାତ୍ରା ଏହିପରିବାର
କେ ସମ୍ବେଳ କମ୍ବେ ନରଜରେ ଯୋଗିବା
କୁ କୁ ପରି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବେଳରେ
ଦେଖିପୁ ଉଚ୍ଚମାନରେ ପଢ଼ିଥିଲା କୁ ବୋଲି
ଉତ୍ସମ୍ବେଳ ଆର ପୁରି ହେଲା ସେ ଦେଖିପୁ
ଏ କୁରିପ୍ରଥା ଏବାର ଦେଖିପୁ କହିଲା
ଏ ମାତ୍ର ଦେଖିପୁ ଉତ୍ସମ୍ବେ ଏ କୁରିପ୍ରଥା ଏବାର
କୁରାମେ ବନ୍ଦିଲରଙ୍କ ସମ୍ବେଳ ଉତ୍ସମ୍ବେଳ
ଦେଖିପୁ ଅବ୍ୟକ୍ତରେ କରିବୋ । ତାଙ୍କଣଙ୍କ କୁରିପ୍ରଥା

ମାତ୍ରବ୍ୟବ୍ରତ ବାକିହାନ୍ତ ତ୍ରୈରାତ୍ର ସ୍ଵା ତାତ୍ତ୍ଵା
ପ୍ରତି ବଳକ ଅଟେ । ଆଶା ହରୁଁ ସ୍ଵର୍ଗାବିଦୟା
ମହିଳାରାଜତ୍ତ ପରୁ ତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମଧ୍ୟରେ ହେଲା

କଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତରେ ହେବୁ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ଦେଖିବାକୁ ରେବ ଧରିଲୋ ବରତ ଶାଶ୍ଵିମୟ ପକଳିବା ହେ ଧରିବିକ ଦିନକୁ ଶାଶ୍ଵିମୟ ପକଳିବାରେ ଧରିବାରାବା । ତତ୍ତ୍ଵରୁକୁରେ ତେବେବ ମୁହଁରେ
“ପାଦତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର” ବିବରଣ ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହୋଇଥିଲା । ଶାଶ୍ଵିମୟର ରେତର ଗୋଟିଏ ଅମ୍ବିଷାଳା ନାତ ଥିବା ପ୍ରଳାଭ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠି ଧରିଲେବାକରନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲା
ବୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଳିତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପରେ ଉପରେ ହେବା । ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଣାରେ
କଥକର ମାରଣ୍ଗାଟିଯାଇ ଏ ବିଦ୍ୟାରେ
ତ୍ରୈର ହେବେ ଏବ ଅବଶ୍ୱର ହେବୋକି
ପଞ୍ଚର ଅତିରି ବାହି ଏବ ଅବଶ୍ୱରର
ଦେଇଲ ଦେଇ ପାଟିଯାଣି ମହାଶୟକ ସହ
ପରିଶର ଦେଇ ତିଥ ପରିଶର ଦେଇରେ ଏବ
ଏତ ବହିବେ ।

ଅମୁଖରେ ଜୀବୁଦ୍ଧ ଯେତୁ ମାତ୍ର ପାଇ ଗାନ୍ଧି
ମେମେ କିର୍ତ୍ତିରୁ ବରେ ସୁର ଭାବରରେ
ଶଥ ତେବେ ପ୍ରାଣସ୍ଥଳ ଅଛିରୁ ରେଖିବ ହେବ
ପକାନ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାକ ପିତ୍ତମାଳ ବ୍ୟାପ୍ତ
କିର୍ତ୍ତିରେ ସାହେବ ମହୋପ୍ରଦିତ୍ୟର ନିବାରଣ
ପାଇଁ କିମ୍ବେ ଥାରୁ ଦେଇଥିବାକୁ ଏଥିରେ
ଯଦିପି ଦିନମଞ୍ଚରେ ସେ ଅନ୍ତରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଇଥାଏ ତାହା ଦେଇେ ନେବା ଅବ୍ଦି
ପାଇଁ ଶିଥିମୁହଁ, ଦିନଶି ହରାରେ ପାହିପାଇଁ
ପକାନ୍ତିରେ ଦେଖେବୁ କହିଲୁ ସର୍ବରୁ
ବାରିଜାରେ ମଧ୍ୟ ସହାଯବେ ଏହେତୁ ମାତ୍ର
ଅମୁଖରେ ଅବଧି ହେଲୁ ମେ ପାଇପାଇଁ
ପକାନ୍ତିରେ ବ୍ୟକ୍ତି କା ଅପରଥିଲୁ ମୂଳର ବେଳେ
ପୁରୁଷୁ ଅଜ କିବରର ଥାହେବକ ସମ୍ଭବ
କେନ୍ଦ୍ରିବାଲୁ ନ୍ୟାକ ସେ ତହୁଁର କାହା
ପକାନ୍ତିରେ ଦେଇ ଦୁଇହ ଅବେଶ ଦେଇେ ଅର୍ଦ୍ଧରୁ

ଲାଦିମାରେ ମହା କୁରୁକ୍ଷର ଅଦ୍ବୁତ ଜୀବନ
ଅନେକବୀ ଦେଇ ବିଚର କଥା ସହାଯ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଇ ଧର୍ମ ଦେଇଲୁ ଏହିକାଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କେ
ମାତ୍ର ପ୍ରକଟିତ ସହଧର୍ମବନ୍ଦେଶ୍ୱର ମହାରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଣିବ ହୋଇ ଦେଖାବେଳ କୁଳ
କର୍ମରେ ପ୍ରଦୂଷ କୁଳକୁ ଏକାହି ବାପରା ।
ମହାକୁରୁକ୍ଷର କରାତୁଥି ଏହି କେବେଳେ
ପରି ଦେଖ ଜନ୍ୟ କରଇ ଏ ପମ୍ପାରେ ଧଳେ
ଦେଇ ।

ଅମ୍ବେଶାନେ ଗୋଟିଏ ଦୂରଗୋଟି ଉତ୍ତା
ଦରଶ ଦେଇଲା “ପ୍ରିଯ” ନାମର ଜଣିବ
ମହି କୃତ୍ତବ୍ୟ ନେଇପାଇଯେ ଶୁଣ ତୁ ଏହା
ଗୁର୍ବର୍ଷ ଶେଷର ପାଇଁ ସ୍ମୃତିରୁପେ ବିଚେଳନ
ଦେଇ କାର ମୂଳ୍ୟ କରିଲୁଛନ୍ତି ଏ ଅଣ
ଏ କର୍ତ୍ତା ଦେଇଦୟା “ଶିବାନନ୍ଦବାବୁ” ରାଜ୍ୟର
ସ୍ମୃତି କରୁଥିଲେ ବୈଧିକ । ସମେତା ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରାଣଶଳୀ ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରକୃତରେ କରିବାକୁ
ମନେ ଥିମ୍ବେଶାନେ ହରାଇବାରେ କହିପାରି
ଯେ ଏହି ସ୍ମୃତିଶଳୀନଙ୍କର ଦ୍ଵୀପ ଯେ କାହିଁ
ବଢ଼ିଲା ତାହା ଅମ୍ବେଶାନ୍ତି ଅଗୋରେ
କଣା ବିଶବିଦ୍ୟାର ବେଶିକାରୀ ମରେ ବ୍ୟଥିତ
ହୋଇ କୁଠିରେ ଦୂରାର ଏ ଆଶ କାହିଁ
ନ୍ତିକି ହେବ । ଜାତିରିକ ଚାକ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟ
ମେହିକାର ଦୂରା ବହୁରବାଜେ ୧୦୪୨ ଏ ପ୍ରାତି
ପଦେବସ କାହିଁଳା ହୁମାଦରେ ଦଢ଼ାଇବେଳେ
କହିଲିଥି । ହେବ ଥିମ୍ବେଶାନେ ଉତ୍ସବରୁଦ୍ଧ
ଏହି ଜୟାହ ଜେମାନିଙ୍କ ଯାହ ହୋଇ ମହାବାନ
କାହିଁ ବିଳ ବେଳ ନାହାନ୍ତି ?

ପାତ୍ରବିଧି ।

ବୁଦ୍ଧି ବନ୍ଦହୀପଠ ଦିନରେ ସମ୍ବଲେ
 ୧୭ ବୁଦ୍ଧିମୂଳ ଦେଖୁଣ ଥାହେର ପ୍ରତିମ
 ତମପତ୍ର ମେ ଲାଭ ଗର୍ବିଲେଖ ପ୍ରତି-
 ଭାବ, ନିମିତ୍ତ ଲାଭର ଗର୍ବିଲେଖ ଏହି କେତେ
 ବାବୁ ବୋ ଯାହିଁଯାଏ । ଯତଥ ଦେହ ଘରର
 କର ଯାମନିକ ସମ୍ମ ପେଲାଇଗଲେ ଲାଭର ଗର୍ବି-
 ଲେଖରକୁ ଅଧ୍ୟ ଦୁଇ କହିଯା ଅବଶ୍ୟକ ତୁ
 ଦେହରୁ କହୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଇ କହିଯାଇଲାର
 ପ୍ରଦେଶର । ଅମ୍ବେଗାବେ ଏ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପ୍ରାତି
 ବାହୁ କୁରି ଯହାର କରିବାର ।

ଏହି ମାତ୍ରା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ମୁକରେ ୧୦୦୦
ବର୍ଷରେ ମେଲ୍ଲିକୁ ଯେ ଏହି ବିଭାଗରୁ ହେଉଥିଲୁ
ମାତ୍ରା ଅନ୍ତର୍ମାନେ ଦେଖା ଦେଇ ବାହୁ କମି
ଟାଇରୁ ବି ଲାଇଁ ମନେହ । ଅବେଳା ବ୍ୟକ୍ତି
ଦେଇ କମିଟା ମାତ୍ରିମେଲ୍ଲି ଅର୍ଥ କେ ମନେହ
ହୁଏ ସାହାଗାଁ ବିଭାଗରେ ମାତ୍ରା ଲାଗୁ କମିଟା
ମେଲ୍ଲି ୧୦୨୦୦ ବିଷୟରେ ବିଭାଗ ବିଭାଗରେ
ଦେଇଥିଲୁ ମାତ୍ରାର କୁଳକାରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ କମିଟା
କୁଳ ଅଧିକ କୁଳିବେ । ମାତ୍ରାର ମାତ୍ରିମେଲ୍ଲି ୧୦୨୦୦
ଏହି ବାହୁରେ ଭାବ କଲ କରିବାକୁ ଏହି ମାତ୍ରା
ଯେହି କମିଟାର ଏହି ଅଧିକତା । କୁଳରେ
ମାତ୍ରା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଇବେ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଗରେ
କୁଳିବେ । କୁଳରେ ମୁକରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ କମିଟା
ମାତ୍ରିମେଲ୍ଲି ଏହି ଏହି ଏହି

କରିବାକୁ ପାଇବା କବିପ୍ରମାଣେରେ ବହୁ
କାଳ ଲିଗ୍ନାର ସମେତର ଓ ସମୁପ୍ରଦେଶ
ପାଇବାରେ କବିର ଅନୁଯାୟୀ । ଅବରତତ୍ତ୍ଵ
ପୂର୍ବ ଶୈଖର ଦେଖା ଦୟାବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ କହିବ
ଦେଇବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କୌଣସିବେ ଦକ୍ଷାର ଶ୍ରୀ
କୃତ୍ତିମାନ ଦୁଇବେ । ଅନ୍ତର ଭାବରେ
ସମେତର ସ୍ମରେଣର ଅନୁବାଦିତାକେ ଜୀବ
ପରିବେ କାର୍ଯ୍ୟ ହମାରାକ କ୍ରୋଧପାତ୍ର

ତଥା ଲକ୍ଷ ପକ୍ଷା ହୋଇ କଷ୍ଟରକୁ
ଭସନ୍ତ ପାରେ । ବସ୍ତ୍ରାଳି ଥୋଟ ଲକ୍ଷ
ପେର୍କୁ ତେବେଳୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବାର ପ୍ରମାଣ କର ଯାଇଥିଲୁ ।
କିମ୍ବା ଆମାଳି ଭାବାକ ପଦ
ଦେଇବେ ପାହିତା ଏବଂ କୋ ମୁକ୍ତ ଦର୍ଶି
ଯାଇତା ଯା କିମ୍ବା ହେବାର ପ୍ରମାଣ ହେ
ଇଲୁ । ଏଥିରୁ ଏ କାହାର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରର
କରାଯାଏ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଦେବମଣ୍ଡଳରେ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ
ଭୁବନ୍ଦୀ ଦେଇଲା ଓ ଜାତିର କାଠ ଜୀବିତ
ମହିମା ଏକ ପାତ୍ରର ଓ ଅତ୍ୟାକାଶର
ମହିମା ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ପରିମାଣ
ଦୂରାମରେ ଅଧିକ ଦୂର ଦିହିବ ।
ଦୂରରେ ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ଦୂରାମର
ଦୂରରେ ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ଦୂରାମର

ଅନୁମାନକୁ କିମ୍ବର କହେବ ଯେବେଳେ
ବକ୍ତ୍ତ୍ଵ (Strong minded) ୧୫
ଏଇ ପ୍ରକଳ୍ପକ (Considerate) ୧୬
ହେବେ, ବାହା ହେଲେ ଅମେରାବେ କୁ
ହିର୍ମାର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନକୁ ଦେଖିଲୁ
ଥାବେବ ମଧ୍ୟାବସ୍ଥା ଅନୁମାନକୁ ଦେଖିଲୁ
ଅଧିକରିତ । ମେବିରବ ହରା କର୍ତ୍ତା ହିର୍ମାର୍ଦ୍ଦ
ଅମେରାକେ ଯୋଗର ପାଇଁ ଅନୁମାନକୁ କାହାର
କାହାର ପାଇଁ ବୋଲି କାଣୁ ଏହି ପାଇଁ
ଅନୁମାନକୁ କିମ୍ବର ପାଇଁ ତାଙ୍କେ କାହାର
କାହାର ।

ଶାଖେ ପୁଷ୍ପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ଦଥା
ଆହୁରାର ଦୀର୍ଘତ ମେହରୀ ହୃଦୟରେ
ଅଛି ଓ କରେ କରେ ଦୃଶ୍ୟରେ ପଥ ଦେବ
ଧାର୍ମକାଳୀ ଦେଖୁରେ ଥାନେରୁ ଲୋକ ଥାଏ
ପୁରାବ ଅଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଆମୁଖର
ଦେହଥର୍ମୁ ଏହିଦଳ ଏହି ପ୍ରକାଶ ଦୁଃଖରୁ
ଅମାର ପକ୍ଷିଗୁଡ଼ୁ ଦେବାଶାର୍ତ୍ତ ପେନ୍ଦର
ଅନ୍ତି ଏହିଦଳ ଯେହିହିସ ଅମାର କାନ୍ଦ
ଦେବାଶାର୍ତ୍ତ ଦୟାସ । ଏହି କୁଳର ଦାତ
ଆଏ ଯଥରେ ପାଇ ଶାଶ୍ଵତଶରୀର ଲାଗି
ଥରେ ଶାଦୀ ହୋଇଥାଏ ଥାହା । କଥା
କହନ୍ତି “ ମାର ମାର ହତ୍ଯାକାନ୍ତରୁ ମାର
ଯେ ଲାବ ତାର ଜୀବରେ ଥିଲୁ ନାହା । ଯା
ହିଥା ଦେହ ଶରୀର ନାହାନ୍ତି ଦେବ ତା
ବିଦୀର୍ଘ ଦୋଷୀ । କର୍ମମାତ୍ର ଉତ୍ତରାହେ

ପାଇମାନଙ୍କ ପାଠେମୁହୁର୍ତ୍ତ ବନ୍ଧୁତବେ
ଯେହଦିଆ ଦୀପତ୍ର । ଯେତୁ ମାନ ବୁଝି
ଯେମାକେ ତାଙ୍କ ବରତ ପ୍ରକୃତ ଶବ୍ଦିର
ପ୍ରକୃତ ବରତେବେଳାରୁ ହେବୁସେ ତେ
କିମ୍ବା ଯେଉଁ ମାନକ ଯେହ ପାଠେମୁହ୍ରୁତ
ମାନୁ ଯେବେ ଖେଳ ବହିଅଛନ୍ତି ଯେ
ବେଳେ ଜାତାକିମ୍ବ ହୁଲୁର ତାବନ କଲା
୩୨ କୁରୁତ ସହିମାନ ବିନ କ
କୁରୁତ ମାଲକ ଗାନ୍ଧା କୁରୁତ ମାଲକ ହା
କୁରୁତ ଲଖିବାକୁ ରାଜିବ ପ୍ରଦଳ ରେ
କାନ୍ଦିନୀ କେତେକୁ ଯେହୁଧୀଏ ଦେବା
ଅନ୍ତରେଖାରେ ମନେ କୃତ ବରମାହିମାଲତ
ପଣ୍ଡି ତିବି ହାତୀ ମେଳା କୋ କ
ମନ୍ଦିରରେ ଉଦ୍‌ବେଶ—ଅମ୍ବେମାନେ
ପାଠକରିଛୁ ଏହ କହାଏବୁଥିବା
ପାଠ ପାଠ ପାଠ ପାଠ ପାଠ ପାଠ

ପାଦପତ୍ର

ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାରେ କାନ୍ଦିବ ଶମ୍ଭବରେ ତୁ
କୁଳର କେବିଷକୁ ବେ ସମ୍ଭବରେ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଲେନ୍ଦର ଥିଲେବନ୍ଦ ଅବେ କେବି କଥା
ବରି ମାତ୍ର କେବିଶାବଳ୍କୁ ବେ ଉଦ୍ଦରନ କଥା
Componing କର୍ତ୍ତା ବମ୍ବାଥରେ ତେ
ମହା କୁଳର ଅକ୍ଷ୍ୟ ଅକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତା । ଅ

ଏହା ଜୀବନପଦ । କର ଖେଳିବ ପାଠ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା
କୁମେ ଏହା କୁମୁଦ ଦେବାର ଧରନା ଦେ
ପୋରୀ । ଦୁଇର କାର୍ଯ୍ୟ ପରେ ମୂଳ୍ୟ ଦେବ
କବା କାମ ମନ୍ତ୍ର ।

Easy synonyms — ଏ ସ୍ଥ ତୌ
ଏହା କହିବ ପ୍ରଶ୍ନାର ଏହା କହିବ ଯତ୍ନନ୍ଦା
ପ୍ରିଥିବୀ ଉତ୍ତର୍ଦୟ ପ୍ରସରେ ମହିର । ଏହୁର
ସାର୍ଥ ଶବ୍ଦର ସତାରେ ଏହାଥିବେଳର ଦାସ
ଅବରାଦମର ତାରତମ୍ୟ ଦେବର ଦର୍ଶାଇ
ଅଛୁ । ରବିବନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀ ସୀତାର ଦେବ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ମୁଁ ଚୋଇଅଛୁ । ମଧ୍ୟବଳ ବନ୍ଦେ
କିମୁଦ ଶବ୍ଦର ସତାର ବ୍ୟକ୍ତମାତ୍ରରେ
ଏହା ସ୍ମୃତ ବିଦ୍ୟାଲୟାବଳରେ ଦହା
ଇବିତ । ମୁଁ ଉତ୍ତରା ।

ଶ୍ରେଣିପରିଷଦ ।

ପଦଗ୍ରେବନ୍ଦେ ମହାମନ ତିରକ୍ଷେ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ମାତ୍ର ମୋତ୍ତୁ ।

ଶ୍ରେଣି ଉତ୍ତର ପଦାଦର ମହାମନ
ମୁଁ ।

ହେମୁଖଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଣି ବନ୍ଦେବନ୍ଦେବନ୍ଦେବ
ତା ଶ୍ରେଣି ଉତ୍ତରାର କମାନ୍ତରୀ ପଦଗ୍ରେ
ପ୍ରାତରେ ସେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦେ ଅତିକାର
ଦେବାର କୁମୁଦ, କହିବ ଦେବର ଦେବାର
ବାଧା କେବଳ ଶକ୍ତିର ବିଶ୍ଵପ୍ରକାଶ ଦେବ
ଅବିରଳ ମାଟ୍ଟରେ ବ୍ୟକ୍ତମାତ୍ର ପଚିବା, ଅପ୍ରକାଶ
ଦେବର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦେବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦର୍ଶକର
ଦେବ ଗର୍ଭ କର ମୋତମା ଦର୍ଶକର
କୌଣସି ଦନ ଦେବ ମାତ୍ର ଦର୍ଶକର
ଅଜିତର ପଦାଦର ଲକ୍ଷ ଦର୍ଶକରିବାର
କବା ହେତ ନଶରଦା ଆହ ବିଷ୍ଣୁମାନ ରଦ
ବନ୍ଦେବ ଦେବର ମହାଶ୍ରୀମାନେ ପାହା ପଦ
ଦେବର ପ୍ରଦାତ କମାନ୍ତରୀ, ଦାତା ମହା
ଦର୍ଶକ ଅଛେ । ଦର ଦେବା କୁମେ ଆହ
ଦେବର ଦେବ ଏ ମୁଁଶା ଖାନ କର୍ତ୍ତମାନ ମହ
କୁମୁଦ ଅଛି ଶକ୍ତିର ମାତ୍ର କର୍ମନିଃ ସମ୍ମଦେଶ
ଦର୍ଶକର ସମ୍ମଦେଶ ଦର୍ଶକ କର୍ମ ଶକ୍ତିର
ଦର୍ଶକରୁ ପୁଣ୍ୟର ଦର୍ଶକରାରାହୁ, ଶ୍ରୀମଦ୍
ଦର୍ଶକ ବାରୁଦ କର୍ମର ଦର୍ଶକମାତ୍ରର
ଅତିରିକ୍ତ କର୍ତ୍ତମାରୁ ଏକପଦମା ମାନ କରୁ
କବ ହୋଇବାରୁ ।

ଶ୍ରେଣି ବନ୍ଦେବନ୍ଦେବନ୍ଦେବ ଦର୍ଶକ ।

ନୀମାମ ଇଷ୍ଟହାର

ବିନ୍ଦୁ ମୁଁ ସବଜଳ ବନ୍ଦେବନ୍ଦେବ
ମାତ୍ର ୧୫୭ କରିବାର ମୁଁ

ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତର ମୋଦିମାନେ ଦେବ ଦର୍ଶକ
ମୁଁଶାର ମହାମାତ୍ର କମାନ୍ତରୀରେ ଦେ ତନେ
ହେବ ।

ଶ୍ରେଣିକାନ୍ତ ପାରୀ ଉପର
ଶ୍ରେଣି ଅକାଶର ବନ୍ଦେବନ୍ଦେବନ୍ଦେବ
ଦର୍ଶକ ।

୧ । ଏ ଦେବ ଉତ୍ତର ଆହା ଦର୍ଶକର ଦର୍ଶକ
ଶ୍ରେଣିକାନ୍ତ ଏ ଶକ୍ତି ଶାର, ଶକ୍ତିର ନିର୍ମାଣର ଦର୍ଶକ ସା ଜା ଏ ଶକ୍ତିର ପଦଗ୍ରେ
ଦେବର ଦର୍ଶକରି ନ ଶକ୍ତି ଶାର କୁ କରୁ
ଶା ଏ ଶକ୍ତିର ଦେବର ମା ପଦ
ଏ ଶକ୍ତିର (ଅଗାଦ ଏ ଶକ୍ତିର ନିର୍ମାଣ
ପଦଗ୍ରେ ଏ ଶକ୍ତିର କର ଏ ଶକ୍ତିର)

ବାବା ପାତିଲ

THE RAVENSHAVIAN—We very heartily congratulate the promoters of the Ravenshavian. We have been favoured with its first issue for which we accord our best thanks to the Editor. We regret to say that we had not the time, though we had the mind to notice it early. At the outset, we say that the first issue is a promising one and is prognosticative of ultimate success. The paper, print, and the printed matters leave nothing to be desired. The editorial is catching enough and the Principal's greeting (we would rather say in our Oriental fashion "blessing") only enhances it. We find that Professors Ray and Ganguli who are always on the front where the weal and woe of the student community are concerned, are also on the forefront in this issue. We admit, we feel bewildered at the many interesting subjects which have been dealt with, literary and artistic skill. We find ourselves at a loss as to how we are to appreciate the writer of the "Busy" "B." The production is as original as it is interesting and instructive. The name suits the subject & vice-versa. Want of space is our apology for not going into details howsoever we may wish it. With the editorials, with Messrs. Lamber and Whitlock at the helm and with such carmen as Professors Roy and Ganguli and last, though not the least,

the students and ex-students co-operating, the College Magazine is destined to steer clear of all difficulties and need we say that its success is "insured".

We draw the attention of our students to the letter of Babu Dinabandhu Das a student of the Parikshemadi College which we published in our last issue. It is a matter of congratulation to our Ganjam brothers that Ganjam has sounded the first note of enlistment. We have said more than once in these columns that Ganjam is the centrifugal force of Orissa spirit. We hope our students of the Cuttack College and of other Colleges of natural Orissa will come forward for enlistment.

Scrap.

The "Pioneer" is disconsolate because there is some likelihood of Patna University Bill being not passed into law during the present Delhi sessions. And who are responsible for this mishap? Why, it is due, according to the Allahabad paper, to those "who have opposed the measure not on educational but on political grounds." But, pray, for whose good this Bill is intended? Surely not for the people of Bihar & Orissa where it has been condemned unanimously by public leaders, as a most reactionary measure. So the "Pioneer" may cheer up and may sleep soundly.

H. A. B. Patiha.

The following statement of intended contributions to the Indian War Loan, announced at, or in connection with, the public meeting held on the 7th instant at the Patna Collegiate School under the presidency of His Honour the Lieutenant-Governor of Bihar and Orissa, is published for general information. The name of the Division to which the contributor belongs is noted after his name.

Maharaja Bahadur of Darbhanga.

Maharaja Bahadur of Halla.

Maharaja of Soopur.

Raja of Bhankapal.

Raja of Amawan.

Rai Bahadur Harihar Prasad Singh.

Raja Kirtyanand Singh of Bawali.

Raja Kamalashwar Prasad Singh.

Maharaja of Chota Nagpur.

Raja of Pochet.

Babu Surendra Mohan Sinha.

Maharaja of Paliakar of Gidhaur.

SI. Ali Imam & Mr. Hassan Imam.

Raja of Seralkela State.

Rai Bahadur Purnanda Narayan Singh.

Babu B. L. Lal, J. C. Conka.

Rai Sahib Nadi, Krishna Jalan, and

Babu Onkar Mull Jalan.

Thakur of Kharawana State.

Babu Prithi Chand Lal.

Nahashay Tarak Nath Ghose.

Rani & Kumar of Tahirpur.

Naibahadur Sayid Muhi-ud-din.

Bassain Mira and Beshvari Prasad Singh.

Mohanth of Emar Mai.

Sayid Noor-ud-din Russin Niza.

Kumar Kalidas Panday of Pakour.

Babu Badri Narayan.

The Hon'ble Babu Maheswar Prasad.

Rai Bahadur Mahamaya Prasad Singh.

The Hon'ble Rai Bahadur Nishi.

Kanta Sen.

The Hon'ble Rai Sahadur Sahai.

Chandra Sen.

Raja of Athgarh.

Messrs. Manohar Das Jai Narayan.

Babu Puranmal Gobindram Gauri Sankar.

Syed Aital Hossain.

Kumar Jagannath Prasad Singh of Deo.

Babu Mihir Nath Roy, Vakil.

Babu Debendra Nath Das, Vakil.

Babu Pratikyanath Mazumdar.

Maulavi Abdus Samad, Dy. Magistrate.

Babu Mathura Nath Singh, Vakil.

Mohanth of Dakshin Parus Math of Puri. (Orissa)

Babu Baroda Kanta Gauguli, Dy. Magistrate. (Patna)

Babu Ram Pratap.

Bensri Dasa.

Messrs. Binj Rai and Sultan Mull.

Messrs. Mangal Chaudhary.

Shew Chand Roy.

Babu Tajir Bahadur, Arrah.

Nirmal Kumar, Arrah.

The Hon'ble Khan Bahadur Khwaja.

Mohamed Nur.

Raja of Tigri.

Raja of Talcher.

Babu Bhagbat Prasad Singh.

Nawab Sayid Badshah Nawab Kazvi.

Babu Gangadhar Das, Vakil.

Sacoda Prasad Ghose, Vakil.

Raj Kishore Prasad Narayan Singh.

Ramdeb Mukherjee, Dy. Magt.

Messrs. Pali Ram and Omrse Chandra.

Mohanth of Raghab Das Math.

Mr. S. Sinha, Bar-at-Law.

Khan Bahadur Fakhr-ud-din.

Sarfaraz Hussain Khan.

Babu Ramgopal Singh Chaudhuri, Vakil.

Syed Akhtar Nawab.

Messrs. Ramgopal and Lachmi Narayan.

Paran Mall, Ghangsham Dass.

Premshuk Dass and Nath Ram.

Nawab Sayid Narin-ud-din Ahmad.

The Hon'ble Babu Bishan Prasad.

Khan Bahadur Sayid Mahbob Hasan Khan. (Tirhut)

The Hon'ble Khan Bahadur Sayid Ahmed Husain (Tirhut).

Maulavi Sayid Asad Reza. (Bhagalpur)

The Hon'ble Maulavi Sayid Nurul Hasan. (Patna)

Mr. Jayswal.

The Hon'ble Rai Bahadur Lachhmi Prasad Singha (Bhagalpur).

Babu Ganesh Nath Singh. (Patna)

Kulwant Sahay.

The Hon'ble Mr. S. M. Naim, Bar-at-Law. (Bhagalpur)

The Hon'ble Rai Bahadur Lvarika Nath. (Tirhut)

Sinab Mahiuddin Ahmad Sayid Nashim. (Patna)

Khan Bahadur Sayid Najid Housain.

The Hon'ble Mr. S. K. Sahay, Bar-at-Law. (Chota Nagpur)

Babu Devadutta Tripathi. (Patna)

Nowrata Lal.

Hardyhan Sinha. (Patna)

Sixty-eight contributions of less than Rs. 500 do

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

2,000

"କବିତାକବି ।"

ବଢ଼ିବେ ଲୋକେବ ହୋବାନ୍ତିରେ
କୁଣ୍ଡରେ ମୁଖ୍ୟମିଳାଇଟି ପରିପରୁ ଲୋକେବ
ଦେଇଲୁ ଯେ ବରାକାଳେ ତେ ସବୁ
କମାଇଥିବା ପାହା ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇବ
କାହାରୁ ତାହା କମାଇବେ ତତ୍ତ୍ଵ ତାହା
କମାଇବେ ମନ୍ଦମୟୀ ହେବେ । ହୋବାନ୍ତିର
ଅଧିକ, ଯେ ଯାତ୍ରାର ତାହିଁରୁତେ ନାହିଁ
ହେଲେ । ପାରିଷାଧିକାର ହେବି ଲୋକେବ
କମାଇବେ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ବାହିଁର ? ଶୁଣ
ଦେଖିବ କିମ୍ବୁ ପାରାମର୍ଶରେ କୁତୁଷ୍ୟ
କରିବା ବାରାର ନିତେ କିମ୍ବା କୁକୁର କେ
ପାରିବ ? ହୋବାନ୍ତିର କମାଇବେ
କରିବାକିମନ୍ତ୍ରରେ । ବାପ୍ରତିକ ପାହା ହେବି
କମାଇବେ କମାଇବେ କମାଇବେ କମାଇବେ
କମାଇବେ କମାଇବେ କମାଇବେ କମାଇବେ
କମାଇବେ । ଅଭିଭାବର ପୁରାରେ ବହିଁର
ଦ୍ୟାସୁରି ପରାମର୍ଶ ମୁଖ୍ୟମିଳାଇଟି ହେବ
ମନ୍ଦବାହୁ ଯନ୍ତ୍ରମେଳନ୍ୟ ଅଧିକ୍ୟ କରୁଥିଲୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜିବାତିମା କରିବ ଏ
ହୋବିବ ପୋତିର ପକ୍ଷେ । ଏହୁବର
ଦେଇବାର ଅବେଦନ କମାଇବେ କମାଇବେ
କମାଇବେ । କୌଣସି କମାଇବେ । କମାଇବେ
ଅମେ କମାଇବେ କମାଇବେ । କମାଇବେ କମାଇବେ
କମାଇବେ ।

ଦେଖିବାକୁର ପାଇଁ ଶବ୍ଦରେ
ଦେଖିବା ।

ଏହିର ପରି ଏହା କହିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ
କୁହାରୁଥିଲାର ବିଜନ ପ୍ରାଚୀରେ ପାଇଁବିଜନ
ଜାରେ କଥ ଦୋହି ବୌଦ୍ଧବିଜନ ପାଇଁ
କୁଳ ଯେ କୁରାଥିବେ ଅନୁଭ ଦେବପ୍ରକଳ୍ପ
ବହାର ପ୍ରାଚୀରେବେଳୁଛା ପରି ବୌଦ୍ଧବିଜନ
ଅଜ କୁମ୍ଭେ ରହିଥାଏ ପରି ପରି କମ୍ବୁର ଜାରେ
କଥ ଦୋହି ବୌଦ୍ଧବିଜନ ପାଇଁବିଜନ ।

କୁମରାଜୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଳେ ବେଳେ
ଏ କମରକେ କୁମାରୀର ସମ୍ମାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଳେ

ଏ ପ୍ରସ୍ତରକ ଉତ୍ସବର ବୋଲିପରି ମାତ୍ର ଦେବ-
ତ୍ବ ହାତ ଓ ପଦକର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅନ୍ତର
ବିକୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ପର୍ଦ୍ଦାନ ଭାବେ ପାଇବାର
ମୁହଁତା କି ସୁମଧୁର ହେତୁ ଦେବତା ପରିଷ୍ଠ
ଲେନାକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମ୍ମାନ ବିର୍ତ୍ତିମାତ୍ର
ମେତା ଅତି ମୁକ୍ତବାନ ସେବର ଗଲିବାର୍ଯ୍ୟ
ଗୋଲିପଦବୀର ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେହିପରି ସମାଜ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଶ୍ଵା ଦେବତା ସାଂକେତିକ ସମ୍ମାନ କର
ଆର ଗୋଲିପଦବୀର ପ୍ରାଣୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଲ୍ଲା
ଦେବମାର ବନ୍ଦପ୍ରାଣ ହେବ ।

ପଦ୍ମ ମୌଳିକଙ୍କର ଲାଭ ଚାକାରୁର ।

ଏହି ପରିଚାର ପ୍ରଥମ ଧ୍ୟାନିକ ଏବଂ ଏହି
ପ୍ରାଣାଶୀଳ ପ୍ରକଳ୍ପାତର ପ୍ରଧାନ ସହାୟକ ଗ୍ରୂ
ଗୋପନୀୟର ବସ୍ତୁ ଦେବଦର୍ଶି ଦୟାତ୍ମକ ବକ୍ତ୍ବା
ପରମେତ୍ର ମନ୍ଦିର ବିଜୟ ଆମ୍ବେମାନେ ସଥା-
ପମ୍ପରେ ପାଠେମାନକୁ ଜ୍ଞାନପଦରେ
ଚାହୁଁ ଆମନ ପାଠେମାନର ପ୍ରଥାର କର
ନାହିଁ କୋଣ ବେହାଁ ଆମ୍ବେମାନକୁ କେବେ
ଦେଇଅବ୍ରତ ମାତ୍ର ମୁତ୍ତ ମନ୍ଦିରକୁ କାରାମ
ପ୍ରକାଶ ଦରକାର ହୁଏ ବା ଶକ୍ତି ଆମ୍ବେମାନକୁ ଏ
କାହିଁ । ମାନ୍ଦିନୀମେ ଅକ୍ଷୟ ଚାହେ କରିବ
ତାରରେ ପ୍ରତିପିତ ଦେବ । ତଥାପି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୃଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା
ଲକ୍ଷିତ ଦିଦ୍ୟାଲୁତିର ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ । ଦେ
ମନ୍ଦିନୀମୁକ୍ତ ଭାବ ଶତର୍ଣ୍ଣିର ଭାତ୍ରକୁ ତାରର
କାରାମ ବଠାଇ ଦଜଳା ପର୍ବତୀନ୍ଦ୍ର ଜାଗା ମହିଳା
ପରିଚାରେ ପ୍ରକାଶିବ ଦୋଷରୁ । ହର୍ଦୁର
ମୁନ୍ଦୁହେତୁ କ୍ଲ୍ଯାଣେଜମ୍ । 'ଦେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ପିତ୍ତର ବ୍ୟାପେ ମାତ୍ର ଦୂର ଦୂର । ପିତା ସବୁ
କିମ୍ବା ପ୍ରମାଦ ପ୍ରସ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀୟ ଏବଂ
ବିଷଟକା । ଦେବଦର୍ଶି ତଥାରକାମ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀୟ
ବାହିର ଏହି ଦୂରତ୍ବ ସହଜ କରାରେ ଅବ୍ୟବରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରି ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହିନେ କାହିଁ
ମୁହଁନ ତଥା ପ୍ରମେ ଭାଜର ହୁଏ (ଗୋଲାକ
ଏବଂ ମାତା) ଗାଲି ପଣ୍ଡରେ ତେ ହୁଏ ।
କିମ୍ବାତି ଧର ଦୂର ଦୂର ରଖିଲ ତାହିଁ ତିଲା

ଦର୍ଶାନ କି ହେବ ? ସେ କୁରା ଦେଇଥିଲେ
ଏ ପାଦାନ କୁମ୍ବ ଶୋକରେ ହେଲ ଯାଇ
ତାକ ସକାରେ କୁମ୍ବ ଶବ୍ଦକାରୁ ହେବ ନାହିଁ
କି ୨୫ ରୁ ବସୁର ସମୟକେ ଯିବାକୁ କରାଯାଇ
ଦେଇଲ ଗୋଟିଏବର ମୁଁ କା ଦେବାକ
କରିବା ଶୁଣେ । ବିପରୀ ସେ କୁହାର ହସି
ତାରବେ ଏଥରେ ପାଦର ମୃତ୍ୟୁ
ରହେଥେ ସେ ବନ୍ଦରବେ ମନୁଷ୍ୟରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷା ଓ ସାଧନ ମହ ହକେ ତା
ପଢିଥାଇ ଦାହୁଁ । ଏବ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କୋଣ ଦେଖିଲେ କଷ୍ଟକାହ ପହାନ କରି
ଦୁର୍ବୁଲୁ ସେ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଦମଦର ପ୍ରିୟଙ୍କ
ହୋଇପାରିଲେ । ନାହେଠ କରିବେ ଦାର୍ଶନି
ହେବୁ କିମ୍ବା କରିବେ ମେହେବେରେ ଏ ୨୦
ତମଣି ପର୍ଦ୍ଦାକୁ ଦିଲ ତେ ଅହାରତରୁ ତା
କାହାର କର୍ମା କରିବ ହୋଇ ଅହିଲେ
ତେ କାରିବିବ ପାହାନ ଏମନ୍ତ କରିବା ଥିଲୁ କି
କି ଏକ କି ଉତ୍ସର୍ଗ ସଙ୍ଗେ ପଥାମାର୍ଦ୍ଦ କରି
ଥିଲା ସମସ୍ତରେ ସେ ଅବାଧେ ଦିଲା କେତେ

ପାଇସ୍କୁଳେ ଓ ଗାତ୍ର ଯୋଗୁ ଘୋରାନ୍ତି
ଫେରନ୍ତି ପ୍ରସତି ଦେଇଥିଲା । ଧରିବା
ହାତ୍ ଅନ୍ତରେ ତାଳ ଦୟବାଲୁ ଦୋଷକାଳୀ
ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ କର୍ମ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଖିଲୁ କାହାରେ
ଅବହ ପର୍ବତ ପ୍ରବାହ ଓ କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳର କାଳ
ଚାହୁଁର କଳାନ୍ତି ଦୟାଦିରେ । ପାଇସ୍କୁଳେ
ପାଇସ୍କୁଳେ କୁରାଥିର ଲୋକରେ କୁରାଥି, କୁରାଥି
କୁରାଥି, କୁରାଥି ହେବାର ଓ କୁରାଥି ପୁରୁଷଙ୍କ, କୁରାଥି
କୁରାଥିରେ ସମ୍ମାନେ ସମ୍ମାନେ ଦୟାଦି ହେବାର

କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ହେଠାର କୁଣ୍ଡର ଭାବର କଥେ ଦୁଇବୀରୁ କେଉଁଥିଲା । ବାହୀର ପରିମଳରେ କେବେ ବାହୀରୁ ବିଜାର ସାବଧାନ ଘାରୁ ହେ । ଏକ ଏଠା ଟଙ୍କରୁ ନନ୍ଦନଙ୍କର କର ଲାଗିଥିଲା ଧଳା ଦୂରାଦୂରାଙ୍କୁ । ଧୂକାରିନ୍ଦ୍ରିଯାଳ ତର ଏଠା କାମ୍ପ୍ରି ବୋଲିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତି କାନ୍ଦିଥିବା । ହଜାରମୁଦ୍ରାର ବାତରୀ ବନ୍ଦରୀ, ପାତ୍ରରଙ୍ଗନ ଓ ବାଟ ଦେଖିବାର କାହାର ସମ୍ପର୍କରେଣ୍ଟା ବହି ଏବଂ ହେବାରେଣ୍ଟା ଏହି ପରିମଳ କଥା କହି

ପଦଚ୍ୟାମ

ଅମେରାକେ ଏକୁପୁରେ ଅମୁଖଭାବେ
ପାଠ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରକରଣ କରି ଓ କହା ଦେଇ
ସୁନ୍ଦରିର ବାହା ସହିତେ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥିଲା
ଅଛୁ । ଯେବଳ ବାହାର ବିନ୍ଦମରେ ବେଳେ ବିନ୍ଦମରେ
ସର୍ବ ଦୋହାର ମୋହିର ବିଶେଷ ବିନ୍ଦମ ପ୍ରାଚୀର
ବୋଲିଥିଲେ ଏଥି ବିଶେଷ ବିନ୍ଦମ ଦେଇଲେ ମୋହିର
ଅବହେଳିବ ମତ ତା ଏହି ଉଚ୍ଚ ସମାଜ ଏବଂ
ଦେଶରେ ବିନ୍ଦମ ବିନ୍ଦମରେ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲା
। ବରଦର ମାତ୍ରମେଂର ପାଦରେ
ବିନ୍ଦମର ଅବଳ ବ୍ରଦର ବିନ୍ଦମର ଓ କାନ୍ଦ
କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଅକ୍ଷୟମନ୍ଦ ଏହିକାଳର କାହାର
ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲେ । ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ନିର୍ମଳ ବାପିଶବ୍ଦର ନନ୍ଦାର କବିତା
ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଲାଗିଥାର ଓ ମହାତ୍ମାରାମଦାତାମନ୍ଦିର
ଏହିକଥରେ କିମ୍ବା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଦେବାର ଅଭିପ୍ରାୟ
ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବାର ମାତ୍ରମର ମଧ୍ୟରେତେବେଳେ
କି ଦୂର୍ବଳତାର ବାହାର ପ୍ରାଚୀରର ମହିତାମନ୍ଦିର
ଏଥେ ମୁଦ୍ରିତ ହେଲେ ଏହିର ହଦରମ ଦେଇ
ପଣ୍ଡାରାର ମୁହାର ବୋଲିଥିଲା ।

ବିନୋଦ ବାହା ବନ୍ଦିବାର କରୁଥିଲୁ ଏବଂ
ଅନ୍ତେମନେ ଅସମବିଜ୍ଞାନ ଫଲିବାର, ମହାନ
ସମବିହାର, ଲକ୍ଷ୍ମୀବିହାର, ବୁଦ୍ଧବ, ପତ୍ନୀ
ଚତୁର୍ବୀ, ସର୍ପକୁଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣୀ ମେଲେ
ମେଘଦୂର ଚରିତ୍ରା ବେଳେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ

କରାନ୍ତିଥିବା କାହାରୁ କରିବାକୁ ତୁ ବହନକିମ୍ବା
କରିବାକୁ ଶୁଣିଲାହା ଆର୍ଥି ଭାଗିଜିନ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ମରେ ଯେବେଳ ଏହିରୁପ କୁଳି-
କୁଳିକାଳ ପ୍ରଥା ଅବଲମ୍ବିତ କରୁଥିବ ଏ ଯେବେଳ
କୁଳିକାଳ କୋଣାରକର କରିବ ଓ ସାନ୍ତୋଦ
କରିବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବ ବେଶ୍ୟମେଣ୍ଟ ଲାଭାବ
କରିପା ଦିନବାର କରୁଛି ମନୋବିଦ୍ୟା କ୍ଷମି
ଦେଇବାକାହିଁ

କରେନ୍ତି ଶବ୍ଦ ଓ ଭାଷାଭାବରେ ।
ଦେଖିବ ବହୁଶିଖର କର୍ମକାଳୀମାନଙ୍କର
ଏହି ଏ ବର୍ଷ ଠାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବାକେ
ଗୋଟିଏ ତେବେ ତେବେ ଗୋଟିଏ କାହାର
କର ପରିବ୍ୟ ଦେଖାଇଥିବେ । ଅରାଯୁଦ୍ଧ
ଦୋଷ ଗୁରୁ ପ୍ରକାଶରବ ଗର୍ଭାବ ହୁଏବେଇ
ନୁହେ । ଅନେକ ବାରରୁ ଅମ୍ବାଜାକେ ଏହି
ଅଭିଭୂତ ପରିବାର ହେବୁ । ଏହି ଅଭି-
ଭୂତରେ କି କାହା ବା କିଛି ଏହି ପରିବାର କିନ୍ତୁ
ତେଣା ନାହିଁ, ଅଧିକ ଅନେକ ଧଳି, ସାଧୁ
ଏ ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପର ବ୍ୟାପିତ ଦେଇଥିଲୁ ଏହି
ପଥକଳ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାତ୍ରମ ଏ ବିଚା-
ରକ ହୁଏ ଥାଏ । ସୁରିତ ମୁକୁତମାନଙ୍କ-
ଠାର ସାହା ଅତି କୁମାର ପାଇଁର ହେବେ
ପରିବ୍ୟ କି ପାଇ ଅମ୍ବାଜାକେ ହୃଦୟ
ହୋଇଥିଲୁ । ପ୍ରଥିବ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ତ ବଜାର
ବାଟର ଅଭିଭୂତରେ ମଧ୍ୟକୁ ଦୁଇ ଲକ୍ଷି
ହୋଇଥିଲୁ । ଅମ୍ବାଜାକେ ତାତୋହାନ୍ତର
କଷ୍ଟ କିମ୍ବା ସମୟୋଚିତ ଉତ୍ସବ ଅମୋଦିଲୁ
କରେଥି ନେଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ଜାହଚରେ ଯେଇଁ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବାକୁ ଅଛି ମେ ସବୁ ଦାର୍ଢି
କୁରମାଲେ ନାହିଁକିମ୍ବା ଉପରିବ-
ଧାଗେବ ଅନ୍ତର୍ମାଧ କରୁଥିଲା ଅଟେ । କଷ୍ଟ
କରେ ପେହିମାନେ ଅବ୍ରଦ୍ଧ କହିଲୁ ତାମ୍ଭ
କରୁଥିଲୁ । ଏ ଅବ୍ରଦ୍ଧ ପ୍ରକାର ଜୀବ-
ଜୀବନାମ୍ଭା, ହତାନନ୍ଦାମ ହରୁଥିଲା ଯେମା-
ନିର୍ମଳ ପତରେ ଅମେକ ପ୍ରକାର ଗୋବମ୍ଭ
ହୋଇଗାର, କଟେଲୁ ଏହାକୁଏ ଟୋରିବି
ପ୍ରକାର ମହାନ୍ତିକ ଦୋର ଅନେକ ସମୟରେ
ଅନ୍ତର୍ମାଧ ଥିଲେ । ତିରିକା ବ୍ୟକ୍ତିଗାକେ ଉଦେଶ୍ୟ-
କୁଳ ତ ପ୍ରାପ୍ୟନ୍ୟ ଦୋର କୌଣସି କାହାର
ତଥା କଥା ମାତ୍ରମ୍ଭ ନୁହେ । କରେତୁ
ପ୍ରମାଦକାଳଠାର ଅମ୍ବାଜାକେ ତାମା ବିଷୟରେ
କୁଳ ଅଭିର୍ବଳ ପ୍ରକାଶା ଦର୍ଶି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ତାଙ୍କ ପୁନର କଟେଇ “କେବଳ
“କେବଳ ଏବଂ” ଏବଂ “ତଥାକାନ୍ତର ଏବଂ”

ପ୍ରଥମ ପାତାର ବାହୁଦୟପ୍ରକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରର ପରିବାରର ବିଷିକାର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାଚୀ କାହିଁ ରହୁଥିଲା ବାହୁଦୟର ବିଷିକାର ପାତାର ପରିବାରର ଗାନ୍ଧିଜୀ ଓ ପଦବୀମାନଙ୍କ ଗାନ୍ଧିଜୀ । ଅମ୍ବାଜନେ ଏହି ପୋଷା ଭାବିତାମାତ୍ରକୁ ହୋଇ ଦେଇଗାହୁଁ । ମୋଲମାନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧିଜୀର ବ୍ୟାପାର ହେବା ଥୁବୁକିନ ମୁହଁରଙ୍କ ଦେମାଜନେ କେବିହାତୁ ହେଲେ ଗୋପନୀୟ ବନ୍ଦ ପରିବାର ତେଣୁ ବରିବେ ଏହିରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ବା ଅଧିକାରୀ କାହିଁ । ମାତ୍ର ନିରାକାରତାକୁ ବିଦ୍ୟାର ବନ୍ଦନାକାରୀ ନ ହେଲେ ସେବାକାରୀର ଯେ କି ଅସୁରିଧା ଦେଇଥିଲ ତହିଁପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ଅଜିତାରାଦିକେ ଅଧିକାରୀର ବସନ୍ତମ ଦେଇ ହୋଇ ଦିଲେଇ ପ୍ରାଚୀରକ ତୁମିରେ ବିଥିଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରତଣ୍ଟ ଗ୍ରେହ ମସ୍ତକେବାପରି । ଅଧିଳ ପ୍ରାଚୀ ସହ୍ୟ କରି ଦେମାଜେ ତେବେଂଠ ରେ ବବେଳେ ଏହିପ୍ରକାଶ ପରମ୍ପରାମେଦିକର ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ଦେଇବା ହୁବା ।

୪୦୧ ପ୍ରକାଶରେ ୭୯

୧୯୯୫ ମୁଦ୍ରଣ ମାତ୍ର ସଠି ୧୯୯୫ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ

ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଧାରା କୁରି ଥାଏଲେ, କୁଣ୍ଡ-
ଶ୍ରୀ ଏବଂ ଠ ଦେଇଲେ ନିତି କାହିଁ । ଏ
ଅଥେତାର ତର ତେବେ ବଳ୍ୟ ଦୋଷ କିରୁ-
ଅପୁରୁଷ ବେଳେ କାଶାହାର ଦାତରେ ତେବେର
ଅନ୍ତରେମେନ୍ଦ୍ର ଶିଶୁକାରତ କରିବ ଦିବେ ।
କୁଣ୍ଡ କରିବିଲେ ତେବେ ପାଠ୍ୟପ୍ରକାଶ
ବାଲକାରୁ ଦେଇଲୁ ଅବ ମୂଳୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରପ୍ରକାଶ
ମଧ୍ୟରେ ଆଜି ପର୍ବତ ଶର୍ମା କୁଣ୍ଡ ପଠି
ବୋଲିଛି ଏହି ପାଠ୍ୟରେ ଏହାଥିର ପଦକ୍ଷମ
ସ୍ଵରୂପ ଶାଠ୍ୟ ଦୋଷରେଣ୍ଟି । ଏହି ପଦକ୍ଷମପ୍ରକାଶ
କରିବିଲେ ପଠି ଦେବାର ନିର୍ମାଣ ଅବସର
ଆଏ ତେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୌରେ ପ୍ରକୃତାବଳୀର
ସେହିପରି ବା ପାଠ୍ୟରୁ ଉତ୍ତର ସ୍ଵରୂପ
କାହିଁ କିମ୍ବା ଅମ୍ବେଶନେ ଥିଲା କରୁ ଦିବିଛିବା
ଏଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଦୋବୟ ଏ ବିଷୟ ଦୂରବ୍ୟୁଷେ
ସଜ୍ଜାକପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ କରି ବାହ୍ୟାକାଳକ-
କରି ମୁହିଁରଙ୍ଗଜନ ଦେବେ । “ ଅତି ପାଠ୍ୟର
ଦେବ ଦିଲ ପାଠ୍ୟର । ”

ଓଡ଼ିସୀମେହ ସଂସକ୍ଷିପ୍ତ (Oriya People's Association) ର ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟେତ୍ବତ୍ବା ।

କର ନବାବର ବାପୀ ମହାନ୍ ଅଧିକାରୀ
କରେ ଟାର୍କ ଲଭନେଷ୍ଟମରେ ତେଣୁ
ଲେଖକର ବାଣୀ ଅଧିକେଷକ ହୋଇ
ଥିଲା । ତେଣୁ ସବୁ ବନ୍ଦମାନ୍ ଓ ପାଣୀ
କରନ୍ତେ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମିକର ମହାନ୍ ତେ
ପାବେଦର ମହାନ୍ ଓ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମିକର
କିମ୍ବା ଏକ ମିଶ୍ର ଓ କାହା ଲଗଭଗକିମ୍ବା
କେଇ ଗୋଟିଏ କରି ମୁହିମ ହୋଇଥାଏ

ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାକାଳିତା

କୁଣ୍ଡଳରେ ସେ ସଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଧରେ ଅଶ୍ଵାନ୍
କୁଣ୍ଡଳାର୍ଥୀ ବନ୍ଧ କି ଥିଲେହେଁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
କୁଣ୍ଡଳର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶାର ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଥିଲା । ସଙ୍ଗ ଫେର୍ତ୍ତ ପଦ ବିଶ୍ୱରେ
କୁଣ୍ଡଳମେହେଁ ବନ୍ଧ ଜାରାଇଥିଲା ତାହା
କିମ୍ବା କି ଥିଲେ କୁଣ୍ଡଳମେହ ଯେ କିମ୍ବା
କୋଣ ନ ଥାଏନ୍ତେ । ତହାରକଣ୍ଠରୁପ ସେ କହ-
ବୁରେ ସେ ଦେବାର ପରମୀୟ ଅନ୍ତରେ
କୁଣ୍ଡଳମେହ ଫେର୍ତ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲା
ଥିଲେ ବାହୁଦାର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କୁଣ୍ଡଳର ବନ୍ଧୁର ପରମୀୟ କେବାର ହୁଏ,
କହା । ସବୁର ପ୍ରକୃତ ହାର୍ଦି କୋଣମାନର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶାର ଦେଇ କୁଣ୍ଡଳମେହଙ୍କୁ କରିଲା ।
ଏହି ଜାଗରେ କୁଣ୍ଡଳମାନଙ୍କ ଖାତ୍ୟ ପାଇରେ
ଦେଇ ଏହି ଏହି ପୂର ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧକ ଥିଲା
ଦେଇବେ କୁଣ୍ଡଳମାନଙ୍କ ମୋତ୍ତ କେବାର
କରେଥ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶାର ହେଉଥିବାର ଦ୍ୟାକୁ ଜାମ
ଦେଇବି ମୁହାମନ୍ଦୁ ହୁଣୀୟ ଗୋଟିଏକବିଜନିତ
ମୁନ୍ଦେରେ ଦେଇବାର ବନ୍ଧୁର ଜତ ଦେଇ,
କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇଲେ । ଦେଇବୁ କେବେ

ସବୁ ମାର୍ଗ ତ ଥିଲା ଯୁ ହାଲ ପ୍ରମାଣ କର
ସମ୍ପଦ ମନୋଦୟ ମୁକାର୍ତ୍ତେ ଯଥେତିବ
ପାନୀଯ କରିଗ ଲାଗ ଅନୁରୋଧ ବରିଷ୍ଟରେ ।
ଅରୁ କଳୁଗରୁ ଗାସ ସର୍ବ ଜୀବଧା
କୁଳ କଳୁଗ କ୍ଷାସ କୁଳାରବେଳ ଶବ୍ଦ ସମ୍ପଦ
ଯହେତ୍ତୁ ଦୟାଦୂର ହୋଇ କରିବାର
ଶୌଭଗ୍ୟକରକ ବିଦ୍ୟାଜିଜନତ ପୋକପୁରୀର
ପ୍ରମୁଖ ଅମର ଚରିତ୍ରରେ । ପ୍ରମାଣଟ ସର୍ବକୁ
ଦୟାଦୂରରେ ଦୟାଦୂରକ ତୋର କୁଳର
ଦିଶ୍ୱରେ । ଶୌଭଗ୍ୟକରକ ବିଦ୍ୟାଜିଜନ
ବରମାନଙ୍କ ମନରେ ଏଣ ଶୋଇ ଉପର୍ତ୍ତିର
ହୋଇଥିଲ ପାଶ ସରମାନଙ୍କ ଦୁଇକୁ କହି
ପରିବୁଳିଲ ।

ବିହାରେ କାହିଁ ଉତ୍ସୀଧର ମନ୍ତ୍ରିତ ହାବ
ହୁଏବାର ଏ କାହିଁ ଦିକ୍ଷିତାର ସିଦ୍ଧ ହାବ
ଅନୁରୋଧର ସ୍ଵକ ଦଳ ସମ୍ମର୍ଶ୍ୟ ହୁଏବାର
କୁଣ୍ଡଳ ଦୋର ପ୍ରିର କେବଳ ସେ ଉତ୍ସୀଧ ସମ୍ମର୍ଶ୍ୟ
ପରିବୁ ସୁକିରଣାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ।
ତଥାର ସୁହ ବନ୍ଦକୁ ପାଦା ପାଦମ୍ୟ କରିବ
ତାହା ଆହୁଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସୀଧ ସମ୍ମର୍ଶ୍ୟ ପରି
ହୋଇ ରହିବ । ଏହି ସୁକି ଦିନ ଦୂରାକାଶ
କରିଲେ କାହିଁ ଉତ୍ସୀଧର ମନ୍ତ୍ରିତ ଏ କାହିଁ

ପୁଣି ଶୁଣୁର ହୁଏ ସମେତେ ଦେଖାଗାନ୍ତି
କହୁ ଯେ ଯବଧାରକୁ ମହି ଶ୍ରୀନାଥ ଦରି
ଦେବାଧର ଯେବେ ଧରତୀଙ୍କ ଥାର ଗାନ୍ଧି
ଶରୀରକିମ୍ବା ଗାନ୍ଧାରକ ଦିନଗାଏ ଚେତୁରେ
ଦେବତା ଏହି ପରମାଣୁ ଶାର୍ଦୁବିଦ୍ୟାରୁ ଥାଏ; ଅଛିନ୍ତି
କାହାରୁଠିରେ ସେବାରେ ଗାନ୍ଧି ମେତାର ଏ
ଦେବର କରୁଥିଲାମନ୍ତର କରୁଥାର ପରାମାନ୍ତର
ଦୁଇଲେ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ କାହାର କରୁଥିଲା
ପରେ ବୁଦ୍ଧି ମହି ସମେତେ ଯେବେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କହି ଧରତିରେ କରୁଥାନ୍ତି କହି କରେ ଅ
ଭିତମ ଦୁଇଟି ।

ପ୍ରକାର ଗଦା ଦେବାକୁ ଲାଭୁତ୍ତ ନାହିଁ
ଦେବହେତୁ ଏ ପ୍ରକାର ଜୀବିତାର ଶୋଭାରେ
ଏହି କିମ୍ବା ବନ୍ଦରୁ କାହା ଦେବମନ୍ଦିର ପଣେ
ଦିଲ୍ଲିକାରୀ ।

ଅର୍ଥ ପଞ୍ଚିର ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବିଦ୍ୟାପରିମାଣ
ମେ ସୁବି କରିବୁ ଅର୍ଥ ଶୈୟ କରିବା
ଯୋଗୀ କରିଛନ୍ତି ତେ ନାହିଁ ତବ୍ୟାତରର
ନ୍ୟାକୁଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକା ଯେବେ
ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଖ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ଏହି
ସୁବି ଶୈୟ ମଧ୍ୟରେ କରିବ କିମ୍ବା ବ୍ୟଧିର
ଅର୍ଥ କ୍ଲାବ ଲାଭେଳ ନାବର ଜୀବିତ କାହିଁ
ଦିଲ୍ଲି ଶକ୍ତି କୁ ୨୦୦୦୦୦୦୦୦ ଲା ଲେଖିଲ
ଦିଲ୍ଲିକାରୀ । ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିଲ୍ଲିରେ ଏହି କୋରସା କବଳ ଏହା

卷之三

କର୍ମିର ସୁଷ୍ଠୁତେଷ୍ଟୁ । ହୁକ୍କର କୋର
ଏବନ୍ତି କଲ ବିଶ୍ଵାଦାଶ୍ଵର । କର୍ମିର କୁଳ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ସୁ ଶ୍ରୀକୃତ୍ସୁରେ ରିତା ପରିବା କୁତ୍ତି
ପ୍ରୋତ୍ର ଅବ ଯାତ୍ରକ ପାଇଁ କର୍ମିରାମରେ କର୍ମିର
ଦୂରସ୍ତର୍ଗ୍ରୁ । ଏହପର ପ୍ରକରିତ ଲାଜର
ଶରୀରପାଇଁ କୁତ୍ତି ଦେଇପରିବୁ ।

ପରିଦିଶରେ ବିଜ୍ଞାନିକୁ ଏବଂ କୌଣସି କବି-
ତାର ପାଇଁ ମୁହଁ ଅଧି ପ୍ରେସରରେ ପରିବା-
ରୀ ମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ରକେ କୁଣ୍ଡଳ ପୁଷ୍ପରେ
ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକୁ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ

ପାଦକ ତ ପରିହାରକ କ୍ଷେତ୍ରର ବାବ୍
ପାଦ କୁରାକିଯାଇ ହେଲେ ଅନେକୋଷାପତ୍ର ।

ଜମ୍ବାରେ ମାଧ୍ୟମ ଅନୁବ ଏବେ ଅନୁବ
ମେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ସହାୟ ପାଇଲା ହୁଏ
ହେଉଥିଲା !

୧ ହାତପାଗାଳ କାହାକ ଅନ୍ତର୍ଭାସ କେବେଳେ
୨ ହାତ କାହାମୟ କୋଇଅଛି ।
୩ ଦେବେଳ ଦେଲାନ୍ଧୀକ ଦେବେଳାଳ ଦେଲାଳ
୪ ପ୍ରାଚ ଆମ୍ବାଳ କର କରିବର କର କର କରି
୫ କୁହର କୁହର । ଧରି ଦେଲାନ୍ଧୀର ଧରି
୬ କୁହର କୁହର । ଧରି ଦେଲାନ୍ଧୀର ଧରି

ପ୍ରକଳ୍ପାଙ୍କ ପୀଭର

ଶୁଦ୍ଧାରାଭଳ—ତିମାଳ ପେ ୮ ମଧ୍ୟରେ
ବୁଦ୍ଧି ୧୨୦ ମ୍ବା କାଣ୍ଡି ଶୁଦ୍ଧିର ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାରେ
ଶୁଦ୍ଧି ପାଦଜ ଉଦ୍ଦର କାଣ୍ଡ କି, ଏ କି ମୁଦ୍ରାରେ
ପ୍ରଶ୍ନାର ଶୁଦ୍ଧାରାଭଳ ସବୁରୁଚାପ ପ୍ରେସ୍ରେ
ମୁଦ୍ରାରେ କେବଳାକୁ ମନ୍ତ୍ରାଳେ ଅନ୍ତର ମୁଦ୍ରାରେ
ପାହିଁ । ସବୁରୁଚରେ ବର୍ଣ୍ଣାଶୁଦ୍ଧି ପୋର ବର୍ଣ୍ଣାରେ
ଉଦ୍ଦର କହିଲେ କହିଲା ପାହିଁ । କର୍ତ୍ତର ମୁଦ୍ରାରେ
କରେ ପଦ ମନ୍ତ୍ରାଳେ, ପାରାମନୀ ବଢ଼ି ଏକମେ,
କରୁଥିଲାକୁ କରିଲେ ଅଥ ସର୍ବର ତ କରିଲେ
ଏକା କରୁଥିଲାକୁ କହାଟି ଜୀବି କରାରେ । କୁହା
କରୁଥିଲେ ଶବ୍ଦାଳେ କହି ଅଜ କର ଅଧିକାରୀ
ଗୋଟିଏ ପାରାମନୀର କେବଳାକୁ । କୋଣ କାହିଁ
କାହିଁବା ହୋଇଲେ ଉଦ୍ଦରକୀୟ ମନ୍ତ୍ର ପାରାମନୀ
ଦେଖୋଇ ଏହିକି କାହିଁ କାହିଁବାକୁ କହି କାହିଁ
ମଧୁକ ହେବାକ ଥିଲା । ପାରାମନୀ ବହୁ ଏହିକାହିଁ
ଶାହିତୀରେ କେତେ ଶୁଦ୍ଧିର ଉତ୍ସାହସ୍ଥୀରୁ
କୁହାରୁବର କିମ୍ବା କାହିଁକି ୨୨ ପାଇ କରିବା

ଭାରତବାଦୀ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ।

ଯେତେ ମରଦ କରେ ମୂଳ ଭାବୀ ହେ ଯତ୍ତ ସାହୁ-ପରାମରଶର ନିମ୍ନଲିଖି ମହାମହିମ ଦ୍ରୁଟିର ପଦାର୍ଥମେଖି ହଥିବି ।

ଶବ୍ଦଭାବ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ ସାହୁ-
ମୂଳ ୧୫—୧୫୨ ।

ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ ସାହୁ-
ମୂଳ ୧୫୦, ଶବ୍ଦଭାବ ୧୫୧ ହାର
ସୂଚନାଟ୍ରେ ଯେତେ ।

ତଥାପି ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୫୨—୧୫୩ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୫୩—୧୫୪ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୫୪—୧୫୫ ।

ଶବ୍ଦଭାବ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ ସାହୁ-
ମୂଳ ୧୫୫—୧୫୬ ।

ଶବ୍ଦଭାବ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ ସାହୁ-
ମୂଳ ୧୫୬—୧୫୭ ।

ଶବ୍ଦଭାବ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ ସାହୁ-
ମୂଳ ୧୫୭—୧୫୮ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୫୮—୧୫୯ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୫୯—୧୬୦ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୬୦—୧୬୧ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୬୧—୧୬୨ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୬୨—୧୬୩ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୬୩—୧୬୪ ।

ଭାରତବାଦୀର ବିଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ଏବଂ ତାର ପଦାର୍ଥ
ମୂଳ ୧୬୪—୧୬୫ ।

<div data-bbox="46 659—୧୨୯ ୧୯୩—୧୯୩ ।</div

